

Formanden: Jeg skal give det ærede 7de Medlem for 1ste Kredts Ordet, hvis hans Mening er kun at gjøre en kort Bemærkning. Jeg gaar nemlig ud fra, at det ærede Medlem vil behøve et længere Foredrag, men i saa Fald maa jeg følge den sædvanlige Orden. For en enkelt kort Bemærkning har det ærede 7de Medlem for 1ste Kredts Ordet.

Sarald Hansen: Jeg kan maaste indskrænke mig til de Bemærkninger, som den høitærede Finantsminister har fremsat.

Formanden: Ja, hvis det kun er et enkelt Punkt. Thi der kan jo være Udskiligt, som sikkert behøver en videregaaende Drøftelse; for en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

Sarald Hansen: Jeg skal gjøre den korte Bemærkning, at de Meddelelser, som ere komne fra den høitærede Finantsminister, i høi Grad have overrasket mig og i ikke ringe Grad have forandret min Anskuelse med Hensyn til Frihavnsens Betydning lige overfor Spørgsmaalet om industrielle Anlæg og Frihavnen. Der er fremkommet Noget, som er ganske nyt for mig, og jeg tør sige, for hele det store Publikum. Dertil skal jeg nu indskrænke mig, men skal senere komme tilbage dertil.

Breinholdt: De tvende Foredrag, hvormed de tvende ærede Landssthingsmænd for Kjøbenhavn igaar aabnede denne Forhandling, have vi vist sikkert været enige om at høre med udelst Interesse. Jeg tror imidlertid ogsaa, at de Herrer tillige med de to høitærede Ministre, vi have hørt udtale sig om Sagen, i den Grad have udnyttet det foreliggende righoldige Stof, at de efterfølgende Talere ikke kunne blive saa indholdsrigge. Det passer jo ganske godt for min Individualitet og mine Kvalifikationer, men dog skal jeg, uagtet den første og friske Duft af Emnet er borte, ikke tilbageholde mit ringe Bidrag til Emnets forsatte Behandling. Dette mit Bidrag vil ikke gjøre Forbring paa nogen større Originalitet, end at det i alt Væsentligt — ganske vist med enkelte Undtagelser — nærmest vil slutte sig til det af andre Talere fremdragne, og jeg skal i saa Henseende allerførst sige, at jeg yder min Tilslutning til eet Punkt, der blev fremdraget med stor Varme og meget stærkt betonet af det ærede 2det Medlem fra Kjøbenhavn (Carstensen), der først talte, nemlig det Punkt, at han frygtede for — det betonedes han meget stærkt — at det var en for lang Fremskydning af Frihavnsanlægget

imod Ost, og han mente, at det senere vilde hæbne sig svært, hvis man ikke trak Anlægget længere tilbage, længere mod Vest. Det kunde synes, som om en Tilslutning fra min Side i et saa specifikt maritimt teknisk Spørgsmaal vilde være ganske betydningsløs og ganske vist, hvis min Udkomst skulde søges i min egen Sagkundskab, er det fuldkommen rigtigt, men jeg støtter mig her til en Mand, hvis Autoritet i alt Fald for mig staar meget høit, en Mand, der af mange Kompetente anses for en af vort Lands mest geniale Vandbygningsteknikere. Han har ofte havt Seilighed til under mit lange Samarbejde med ham at udtale sig om det endnu uafgjorte, men brændende Spørgsmaal om Kjøbenhavns Havns Udvidelse skulde ske imod Syd eller Nord. Han har i saa Henseende atter og atter udtalt, at en af de største Ulykker ved en Udvidelse imod Nord efter hans Overbevisning laa i, at vor pragtfulde Rhed derved delvis vil ødelægges og spoleres, ikke blot, fordi de fremstuede Anlæg vilde fremkalde en betydelig direkte Indnævring af Rheden, men ogsaa — og det ikke mindre — fordi der indirekte igjennem disse fremstuede Værker vilde fremkomme store Ulemper. Thi Bølgeslagets gradvise Løben ud ad en stadig jævnt straanende Forstrand vilde nu blive ombryttet med et Bølgeslag, der tórner imod de høie fremstuede Vølvrækker og kastes tilbage, hvorved der vilde opstaa et Støulp, som vil forvandle Rheden fra en rolig, behvem Ankerplads til en alt andet end behagelig. Jeg antager, at min Tilslutning med denne Rede-gjørelse vil være det ærede Medlem ikke ganske uafgjort, navnlig da jeg tror, at hans Position overfor det Tekniske kan blive vanskelig nok. Det glæder mig ogsaa at have hørt i Dag udtale af den høitærede Indenrigsminister, at Planerne slet ikke ere saaledes bestemte og fastslaaede, som man kunde have Anledning til at tro efter den Skitse, der ledsager Lovforslaget; derigjennem lades der jo Haab om, at det er godt, rigtigt og vigtigt her at udtale visse Betæneligheder ved denne Plan, thi maaste der ogsaa derved, da de ikke ere fastslaaede, aabnes en vis Udset til, at der kan tages Hensyn dertil. I lige Maade er jeg enig med den samme ærede Taler i den Anse, han i Gaar fremsatte imod de efter hans Mening overdrevent store Vandarealer, der findes i det projekterede Havnebassin, saaledes som det findes her i Skitsen. Ikke blot er jeg enig med ham, fordi der vil gaa omtrent 70 pCt. af Vølvrækspladsen tabt, men endnu mere, fordi det Vigtigste, det gjælder om, naar et Skib skal ligge ved Vølvræket, er den fuldstændigste og fuldkomneste Rod, der lader sig bringe til